

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita puellæ Alexandrinæ, quæ à sanctis angelis de sacro fonte fuit leuata.
Capvt CCVII.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

pum dicens: Da mi vnam ² virginē, vt informet me, & doceat timorem Dei, Eligens autem Episcopus virginem humilem, tradidit ei. Post aliquantulum verò temporis occurrens illi Episcopus ait: Quomodo se gerit Virgo, quam assignavi tibi? Quæ ait: Bona quidem est, sed non valde prodest animæ meæ permittit enim me voluntates meas facere, cum sit humilis. Sumens autem Episcopus vnam duriozem dedit ei, quæ illam obiurgabat, appellans eam fatuam diuitem, & his similia illi exprobrans. Post tempus aliquod rursus illa rogauit Episcopus: Quomodo se habet altera Virgo? Quæ dixit: Reuera ipsa prodest animæ meæ. Atque ita magnā acquisiuit mansuetudinem.

¹ Nota peregrinationem ad loca sancta adorationis gratia.

² Ecce hic duas Virgines.

Vita puella Alexandrina, quæ à sanctis angelis de sacro fonte fuit leuata.

C A P V T C C V I I .

Narrauit nobis Abbas Theonas, & Theodor-
rus, quod Alexandria sub Paulo Patriarcha
puella quædam relicta fuerat pupilla a pa-
rentibus magna facultate locupletibus. Erat au-
tem adhuc sine baptismo. Die verò quadam in-
gressa pomarium, quod sibi reliquerant parentes
eius (sunt enim in medio ciuitatis pomaria) vidit
quendam parantem sibi laqueum, vt se præfoca-
ret. Cucurrit igitur, & dixit ei: Quid facis, homo?
Dixit autem ei. Dimitte me, mulier, quoniam
in multa tribulatione sum. Quæ ait illi: Die mi-
hi causam, & fortassis iuuare te poterò. Dixit il-
li: Graui

li: Graui ære alieno premor, & valde suffocor à creditoribus, elegiq; potiùs vitam semel finire, quàm quotidie mori. Quæ dixit illi: Quæro te, accipe omnia, quæ habeo, & redde; tantùm ne perdas te ipsum. Sumens verò ille reddidit oïa. Puella ergo angustiari cœpit, non habens, qui sibi curam gereret. Itaque destituta parentum solatio, fornicari instituit, & inde sibi victum quærere. Dicebant ergo viri illi sancti: Quis nouit ista, nisi solus Deus? quomodo scilicet permittatur anima propter causam aliquam ipsi soli cognitam, ad tempus de relinqui? Post aliquantulum temporis infirmata est puella, & in se reuersa compuncta est, orauitq; Pontificem, vt faceret illam Christianam. Omnes autem aspernabantur eam dicentes: Quis hanc suscipiat, quæ meretrix est? Affligebatur autem vehementer. Cùm verò in his esset angustijs, asstitit illi Angelus in specie hominis, cum quo misericordiam fecerat. Cui illa dixit: Cupio fieri Christiana, & nemo vult pro me loqui. Qui ait: Nunquid re vera istud cupis? Respondit illa: Vtiq; Domine, & deprecor te vt hoc mihi impetres. Qui ait: Noli tristari. Ego adducam aliquos, qui te accipient. Adduxit ergo alios duos & ipsos sanctos Angelos, duxeruntque illam in Ecclesiam. Rursūque se ipsos transformantes in personas quasdam illustres, & notas ex ordine Augustalium, vocant clericos, Presbyterum scilicet, & Diaconū, qui in hoc ipsum constituti erant. Dicunt eis clerici. Vestra charitas pro ea pollicetur? Illi autem responderunt: Etiā nos pro illa pollicemur. Sūentes ergo illā baptizauerunt, & albis induta rursus ab eis subuecta est. Quā cùm deposuissent, euauerūt, Vici- ni ergo cùm illam ita albis indutam viderent, postquam recesserunt illi, dicunt ei: Quis te baptizauit? Nunciauit autem eis rem totam, dicens:

cens: Venerunt quidā, & tulerunt me in Ecclesiā, locutiq; sunt clericis, & baptizauerunt me. Et dixerunt ad eam: Qui sunt illi? Cū vero non posset dicere, qui essent, illi abeuntes nunciauerunt Episcopo. Dixit autem Episcopus his, qui ad baptizandum constituti erant. Vos illam baptizastis? Et confessi sunt se illam baptizasse exoratos ab illis Augustalib. Porro accersitis ex Pretorio his, quos clerici dixerant, dixit Episcopus: Num ipsi pro ista fide iussistis? Qui dixerunt: Neq; nouim⁹, neq; conscij sumus nobis hoc fecisse. Tunc vero iam cognouit Episcopus, Dei hoc opus esse. Conuocansq; illam dixit ei: Dic mihi, filia, quid gelsisti boni? Quæ ait, meretrix existens, & pauperula quid boni operari potui? Dixit illi Epi. Nihilne omnino operata es? Dixit ei: Non, nisi quod videns quendam, qui à creditoribus permebatur, se suffocare volentem, data illi omni substantia mea liberaui eum. Et his dictis continuo obdormiuit in Domino. Tunc Episcopus glorificans Dominum dixit: Iustus es domine, & rectum iudicium tuum.

1 Vide quod baptizati antiquitus alba veste induebantur.

Pulchra responsio senis facta fratri, qui à tristitia impugnabatur.

C A P V T C C V I I I.

FRater, qui à tristitia impugnabatur, interrogauit senem dicens: Quid faciam, quia cogitationes meæ insurgunt aduersum me dicentes: Inutiliter, & importunè renunciaasti, saluari non potes. Dixit ad eum senior: Scis, frater, quia & si non possumus terram repromissionis ingredi, expedit nobis, vt cadamus in deserto, quam vt reuertamur ¹ in Aegyptum.

Pulchra